

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2015. február hó 10. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A lopás büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2014. évi június hó 25. napján kihirdetett 2.Bf.607/2013/17. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett I. r. és II. r. vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja az alábbiak szerint:

Az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege 177.034 (Százhetvenhétezer-harmincnégyszáz) Ft, amelyből 139.622 (Százharminckilencezer-hatszázhuszonkettő) Ft az állam terhére marad.

... magánfél polgári jogi igényének egyéb törvényes útra utasítása mellett az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó kötelezést mellőzi.

A másodfokú eljárásban 30.000 (Harmincezer) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből I. r. vádlott 10.000 (Tízezer) Ft bűnügyi költséget köteles megfizetni az állam felhívására, míg 20.000 (Húszezer) Ft bűnügyi költség az állam terhére marad.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítélnék a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy ... III. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság ítélete 2014. augusztus 1. napján jogerőre emelkedett.

II. r. vádlott lakcíme: ... szám.

I n d o k o l á s :

A Nyíregyházi Járásbíróság 2013. július 4. napján kihirdetett 39.B.2367/2011/49. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. lopás büntetében, melyből 2 rb. társtettes, 1 rb. bűnsegéd (Btk. 370. § (1) bek., (2) bek. bc) pont, (3) bek. ba) pont). Ezért halmazati büntetésül 1 év és 6 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

Beszámítani rendelte az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

Megállapította, hogy az I. r. vádlott a büntetés 2/3-ad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Az I. r. vádlottal szemben 30.000 Ft összegre vagyonelkobzást rendelt el.

Az elsőfokú bíróság II. r. vádlott bűnösségét megállapította 2 rb. lopás büntetében, mint társtettes (Btk. 370. § (1) bek., (2) bek. bc) pont, (3) bek. ba) pont).

Ezért halmazati büntetésül 10 hónap börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Kimondta, hogy a II. r. vádlott a büntetés 2/3-ad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A II. r. vádlottal szemben 30.000 Ft összegre vagyonelkobzást rendelt el.

... III. r. vádlott bűnösségét az elsőfokú bíróság lopás vétségében állapította meg, mint társtettet (Btk. 370. § (1) bek., (2) bek. a) pont).

Ezért 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

Egy napi tétel összegét 1500 Ft-ban állapította meg.

Kimondta, hogy az így kiszabott 150.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 100 nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A Nyíregyházi Járásbíróság I. r., II. r. és ... III. r. vádlottakat kötelezte arra, hogy fizesse meg egyetemlegesen az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül ... magánfél részére 169.000 Ft kártérítést, az államnak 10.000 Ft illetéket, I. r. vádlott ... magánfél részére 80.000 Ft kártérítést és 2010. december hó 10. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatát és az államnak 10.000 Ft illetéket az adóhatóság külön felhívására.

Az elsőfokú bíróság kötelezte I. r. vádlottat 6.800 Ft, II. r. vádlottat 10.550 Ft, az I. és II. r. vádlottakat egyetemlegesen 20.062 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész mind a három vádlott vonatkozásában tudomásul vette.

I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

II. r. vádlott és védője felmentésért, illetőleg enyhítésért fellebbeztek.

... III. r. vádlott a nyilatkozattételre 3 napot tartott fenn és törvényes határidőn belül részéről jogorvoslat nem érkezett. A III. r. vádlott védőjének részére kézbesítés útján közölt ítéletet érintően a védő fellebbezést jelentett be törvényes határidőn belül elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért.

Az iratoknak a Nyíregyházi Törvényszékhez történő megérkezését követően ... III. r. vádlott védője visszavonta fellebbezését, melyhez hozzájárulását ... III. r. vádlott megadta. Mindezek okán a másodfokú bíróság ... III. r. vádlott esetében az ítéletet jogerősítette, a jogerő napja 2014. május 13.

A Nyíregyházi Törvényszék az ügyben bizonyítás felvételére kerített sort, majd az ügyben megtartott tárgyalás eredményeként 2014. június 25. napján meghozott ítéletével az elsőfokú bíróság határozatát a következőképpen változtatta meg:

I. r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként elkövetett lopás büntettének (1978. évi IV. törvény 316. § (1) bek., (2) bek. c) pont, (4) bek. b/1. pont), (tényállás 1. pontja),
II. r. vádlottat a társtettesként elkövetett lopás büntettének (1978. évi IV. törvény 316. § (1) bek., (2) bek. c) pont, (4) bek. b/1. pont), (tényállás 1. pontja),
... III. r. vádlottat a társtettesként elkövetett lopás vétségének (1978. évi IV. törvény 316. § (1) bek., (2) bek. I. fordulat), (tényállás 1. pont) vádját alól felmentette.

I. r. vádlottnak a tényállás 2., 3. pontjában írt cselekményeit 2 rb. társtettesként elkövetett lopás vétségének (Btk. 370. § (1) bek., (2) bek. a) pont),
II. r. vádlottnak a tényállás 2. pontjában írt cselekményét társtettesként elkövetett lopás vétségének (Btk. 370. § (1) bek., (2) bek. a) pontja) minősítette.

I. r. vádlottal szemben a Dabasi Városi Bíróság 15.B.475/2011/11. számú és a Budapest Környéki Törvényszék 2.Bf.118/2013/5. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte, a próbára bocsátást megszüntette.

Az I. r. vádlott börtönbüntetését 1 évre enyhítette, melyet a társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérlete (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bek. c) pont) miatt is kiszabottnak tekintette.

A II. r. vádlott börtönbüntetését 6 hónap fogházbüntetésre enyhítette, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzte.

A büntetést nem halmazati büntetésnek tekintette.

A II. r. vádlottal szemben kiszabott fogházbüntetésbe annak végrehajtása elrendelése esetén rendelte beszámítani az előzetes fogvatartásban töltött időt.

Kimondta, hogy a II. r. vádlott a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén bocsátható a büntetés 2/3-ad részének kitöltése után feltételes szabadságra.

A másodfokú bíróság I. r. vádlottat érintően elrendelt vagyonelkobzás összegét 70.000 Ft-ban határozta meg.

... magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Rögzítette, hogy az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, melyet ... III. r. vádlott és védője az ítélet kézbesítésétől számított 8 nap alatt jelenthet be.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész fellebbezést jelentett be a részfelmentések miatt, bűnösség megállapítása érdekében.

I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan hatályon kívül helyezés végett, míg II. r. vádlott és védője felmentésért, hatályon kívül helyezés végett és enyhítés iránt is fellebbezést jelentettek be.

... III. r. vádlott a másodfokú ítéletet 2014. július 18. napján vette kézhez, míg védője 2014. július 11. napján és tőlük fellebbezés nem érkezett a harmadfokú bírósághoz.

A fellebbviteli főügyészség az I-II. és III. r. vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta 2014. augusztus 1. napján.

... III. r. vádlottra a másodfokú bíróság ítélete 2014. augusztus 1. napján jogerőre emelkedett a Be. 588. § (2) bekezdés b) pontja alapján.

I. r. vádlott és védője, továbbá II. r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezés a másodfokon hozott részbeni felmentő rendelkezés okán a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján joghatályos és az ítélet teljes körű harmadfokú felülbírálatának lehetőségét megnyitotta az I. és a II. r. vádlott vonatkozásában azzal a kiegészítéssel, hogy a súlyosítási tilalom folytán nem lehetséges az ügyészi fellebbezéssel nem támadott részbeni felmentő rendelkezés harmadfokú megváltoztatása a vádlottak terhére.

A Debreceni Ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét az azt megelőző első- és másodfokú eljárással együtt a Be. 387. § (1), (2) és (4) bekezdései alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróságok a perrendi szabályok betartásával jártak el az ügyben.

Az elsőfokú bíróság az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat túlnyomórészt beszerezte, azonban ítéletének tényállása az 1. tényállási pontot érintően részben hiányos volt.

Az elsőfokú bíróság az általa felvett bizonyítás anyagára alapítva, annak okszerű mérlegelésével rögzítette az előbbiekben jelzett tényállását és vont következtetést a vádlottak bűnösségére.

Az ügyben eljáró másodfokú bíróság helyesen és meggyőző érvekre hivatkozással utasította el az I. és a II. r. vádlottak védőinek az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértéseit kifogásoló és ez okból az ítélet hatályon kívül helyezését célzó indítványait.

Ugyanakkor helyesen állapította meg a törvényszék, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás 1. pontja vonatkozásában a tényállást nem derítette fel teljes körűen, nem értékelte a rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékot, így ítélete e tényállási pontban megalapozatlan. A megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság indokoltan vett fel bizonyítást, mely bizonyítás adatai, továbbá az iratok tartalma alapján, azokkal összhangban egészítette ki, illetve helyesbítette az első fokú ítéleti tényállást, amely ezáltal megalapozottá vált és a harmadfokú eljárásban irányadó a Be. 388. § (1) bekezdése értelmében.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy egyéb íránt is a Be. 388. § (2) bekezdése rögzíti, miszerint a harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak. Ha a tényállás, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletet meghozta megalapozatlan és a helyes tényállás az iratok alapján megállapítható vagy a helytelen ténybeli következtetés az iratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészítheti vagy helyesbítheti.

Az ítéletábra teljes mértékben egyetértett a másodfokú bíróság ítéletének indoklásában leírtakkal, mely szerint az irányadó tényállás alapján a járásbíróság lényegében okszerűen vont le következtetést I. r. és II. r. vádlottak bűnösségére a 2., illetőleg 3. tényállási pontban taglaltakra figyelemmel.

Helytállóan jutott arra a következtetésre a törvényszék az általa felvett bizonyítási anyag ismeretében is, hogy a bizonyítékokból nem lehet kétséget kizáróan azt megállapítani, miszerint ... sértett sérelmére a bűncselekményt a vádlottak követték el (1. tényálláspont). Ezért a törvényszék a vádlottakat - a Be. 349. § (2) bekezdésére figyelemmel ... vádlottat is - a Be. 331. § (1) bekezdése alapján bizonyítottság hiányában törvényesen mentette fel.

A tényállás 2. és 3. pontjában írt cselekmény esetében az elsőfokú bíróság a tényállásból helyesen vont le következtetést az I. és II. r. vádlott büntetőjogi felelősségére, azonban a cselekmények jogi minősítései a törvényszék álláspontja szerint pontosításra szorultak. Mivel az I. r. vádlott terhére kettő, a II. r. vádlott terhére mindössze egyetlen egy bűncselekmény elkövetése róható, ezért nem állapítható az meg a törvényszék szerint, hogy a vádlottak bűncselekmények elkövetése útján rendszeres haszonszerzésre törekedtek. Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Tiszaújvárosi Városi Bíróság 2.B.225/2005/9. számú ítéletében foglaltakra, mely alátámasztja az üzletszerű elkövetési módot. A másodfokú bíróság ugyanakkor kiemeli, hogy a megjelölt ítélettel elbírált bűncselekmény elkövetésére 2005. január 22. napján került sor, tehát közel 6 évvel a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmények elkövetését megelőzően, vagyis a rendszeres haszonszerzésre törekvés szempontjából ez az elítélés nem értékelhető. A törvényszék ezért az I. és a II. r. vádlottak cselekményét nem minősítette üzletszerűen elkövetettként, mely érvelést az ítéletábra messzemenően osztotta.

A törvényszék egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, mely az ítéletábra szerint is kifogástalan, hogy a vádlottakat érintően az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyv rendelkezései kedvezőbb elbírálás lehetőségét teremtik meg, ezért az elsőfokú bíróság, illetőleg a másodfokú bíróság a 2012. évi C. törvényt helytállóan alkalmazta.

A fentiek nyomán, az üzletszerű minősítő körülmény mellőzésére is tekintettel, törvényesen minősítette a másodfokú bíróság I. r. vádlott cselekményeit 2 rb., valamint II. r. vádlott cselekményét 1 rb. a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő lopás vétségének, melyet a vádlottak a Btk. 13. § (3) bekezdése alapján társtettesként valósítottak meg.

A másodfokú bíróság ítélete tartalmazza, hogy I. r. vádlottat a Dabasi Városi Bíróság 2012. október hó 24. napján kelt 15.B.475/2011/11. számú, illetőleg a Budapest Környéki

Törvényszék 2013. szeptember hó 11. napján jogerőre emelkedett 2.Bf.118/2012/5. számú határozatával 2 évre próbára bocsátotta. Minderre figyelemmel a másodfokú ítélethozatalkor I. r. vádlott próbára bocsátás hatálya alatt állt, illetőleg a harmadfokú eljárásban is.

A törvényszék a Kúria 54. BK. véleményében foglaltakat felhívva az ügyeket egyesítette, a tényállást a próbára bocsátást elrendelő határozatban megállapított tényállással kiegészítette, a Be. 340. § (4) bekezdése alapján a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte, a Btk. 66. § (1) bekezdés a) pontja alapján a próbára bocsátást megszüntette és az érintett vádlottal szemben a próbára bocsátást kimondó ítéletben megállapított bűncselekmény elkövetése miatt is (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont, közokirat-hamisítás büntettének kísérlete) tekintette kiszabottnak az általa meghatározott büntetést.

Az ítéltábla a Kúria hivatkozott 54. BK. véleményével kapcsolatban jelzi, hogy az 1978. évi IV. törvényt érintően az 54/2007. BK. vélemény III/6. pontja a próbára bocsátott ügyeinek kötelező egyesítése mellett rögzítette azt is, hogy az ügyek egyesítése akkor is kötelező, ha az első fokon bűnösnek kimondott vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést. Ilyenkor azonban a Be. 354. §-ában meghatározott súlyosítási tilalom a cselekmények együttes felülbírálatát akadályozta. Éppen ezért ilyen esetben a másodfokú bíróság a Be. 375. §-ának (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 405. §-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezésre is - az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az ügyek együttes elbírálására adott iránymutatást.

A 2012. évi C. törvény 2013. július 1. napi hatálybalépését követően a Kúria felülvizsgálta a testületi döntéseit és a próbára bocsátás egyes kérdéseiről az 54. BK. vélemény III/6. pontja a következőket rögzíti:

A próbára bocsátott ügyeinek egyesítése a Be. 265. §-ának (2) bekezdése szerint kötelező, és ennek elmulasztása, illetve elmaradása az elsőfokú eljárásban eljárási szabálysértés, mely egyben megalapozatlanná is teszi az elsőfokú bíróság ítéletét, mivel a megállapított tényállás hiányos. Nem tartalmazza ugyanis a próbára bocsátást elrendelő határozatban megállapított tényállást.

Nincs eljárásjogi akadálya annak, hogy a másodfokú bíróság a megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében egyesítse az ügyeket és azt meg is kell tennie. Az egyesítés lehetővé teszi, hogy az iratok alapján a tényállást a próbára bocsátást elrendelő határozatban megállapított tényállással kiegészítse (Be. 352. § (1) bekezdés a) pont). A vádlott terhére bejelentett fellebbezés esetén a súlyosítási tilalom (Be. 354. §) nem érvényesül, így az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány súlyosításának nincs akadálya.

A Be. 354. §-ának (2) bekezdése értelmében a vádlott terhére bejelentett fellebbezésnek kell tekinteni azt is, amely azt sérelmezi, hogy az elsőfokú eljárásban az ügyek egyesítését és a cselekmények együttes elbírálását elmulasztották.

A vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában súlyosításnak nincs helye; az alkalmazott joghátrány helybenhagyására vagy enyhítésére viszont sor kerülhet.

Amennyiben a másodfokú bíróság úgy látja, hogy az ügyek egyesítésének elmaradása, annak folyamánként a tényállás megalapozatlansága lényeges hatással volt a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására - súlyosabb joghátrány alkalmazásának volna ugyanis helye -, úgy a Be. 375. § (1) bekezdése, valamint a Be. 376. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az ügyek együttes elbírálására ad iránymutatást.

Az ítéletábra álláspontja szerint az ügyben eljáró másodfokú bíróság helytállóan egyesítette I. r. vádlott vonatkozásában az ügyeket és noha terhére bejelentett fellebbezés nem volt, vagyis büntetésének súlyosítására nem kerülhetett sor, azonban büntetésének enyhítése nem volt kizárt.

Megalapozott volt azon következtetése a törvényszéknek, miszerint az enyhítésre irányuló fellebbezések alaposak.

A másodfokú bíróság helyesen pontosította a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket és helytállóan enyhítette mind az I., mind a II. r. vádlottak szabadságvesztés büntetését, továbbá kifogástalanul jutott arra a következtetésre, hogy a II. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetése próbaidőre felfüggeszthető. A II. r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a minősítés megváltoztatására figyelemmel törvényesen került rögzítésre a Btk. 37. § (1) bekezdése alapján fogházban. A II. r. vádlottat illetően a beszámításra, illetőleg a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezések is helyesek.

I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegének a másodfokú eljárásban történő pontosítása is indokolt volt.

A felmentő rendelkezés okán utasította egyéb törvényes útra ... magánfél polgári jogi igényét a másodfokú bíróság, azonban az ehhez kapcsolódó 10.000 Ft eljárási illeték mellőzése is indokoltá vált.

A nyomozati iratoknál található költségjegyzék alapján szükségessé vált az elsőfokú eljárásban felmerült teljes bűnügyi költség összegének feltüntetése, amely jelentette azt is, hogy további bűnügyi költség viseléséről rendelkezni kellett a harmadfokú eljárásban. Az ítéletábra a Be. 339. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy az elsőfokú eljárásból mekkora az az összeg, amely az állam terhén marad.

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen további bűnügyi költség merült fel 30.000 Ft összegben, mely költség egyrészt a felmentő rendelkezéshez kapcsolódott, másrészt I. r. vádlott terhére megállapított cselekményt érintően merült fel, így az ítéletábra ezen bűnügyi költség esetében akként rendelkezett, hogy 10.000 Ft bűnügyi költséget I. r. vádlott köteles megfizetni a másodfokú eljárás kapcsán, míg 20.000 Ft bűnügyi költség az állam terhén marad (Btk. 338. § (1) bekezdés, illetőleg 339. § (1) bekezdés).

Miután a harmadfokú eljárásban megállapításra került, hogy az első- és a másodfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, így a bizonyítékok felülvizsgálásának tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezés az I. és a II. r. vádlott vonatkozásában eredményre nem vezethetett, de nem volt eredményes a hatályon kívül helyezés végett bejelentett fellebbezés sem, hiszen eljárási szabályszegést az ügyben sem az első-, sem a másodfokú eljárásban az ítéletábra nem észlelt, és II. r. vádlott esetében az ítéletábra büntetésének további enyhítésére sem látott lehetőséget.

A bejelentett fellebbezések eredményre nem vezettek.

Miután a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek, így az eddig kifejtettek tekintetével is az ítéletábra a Be. 398. § (1)-(3) bekezdései alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a másodfokú bíróság ítéletét, míg egyebekben helyben hagyta azt a fellebbezéssel érintett vádlottakra a Be. 397. §-a értelmében.

Időközben megváltozott a II. r. vádlott lakcíme, ennek feltüntetése vált szükségessé a harmadfokú bíróság ítéletének rendelkező részében.

Debrecen, 2015. február 10.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmihályi Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 2.Bf.607/2013/17. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatában írt változtatással jogerős és II. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2015. február 10.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó